

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2018/2002 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 11 декември 2018 година****за изменение на Директива 2012/27/ЕС относно енергийната ефективност****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 194, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Постигането на по-умерено търсене на енергия е едно от петте измерения на Стратегията за енергиен съюз, установен съобщение на Комисията от 25 февруари 2015 г., озаглавено „Рамкова стратегия за устойчив енергиен съюз с ориентирана към бъдещето политика по въпросите на изменението на климата“. Подобряването на енергийната ефективност по цялата енергийна верига, включително производството, преноса, разпределението и крайното потребление, ще е от полза за околната среда, ще подобри качеството на въздуха и общественото здраве, ще намали емисиите на парникови газове, ще подобри енергийната сигурност чрез намаляване на зависимостта от внос на енергия от страни извън Съюза, ще намали разходите за енергия на домакинствата и фирмите, ще допринесе за облекчаване на енергийната бедност и ще доведе до повишаване на конкурентоспособността, до създаване на повече работни места и повишена стопанска активност в цялата икономика, като по този начин ще се повиши качеството на живот на гражданите. Това е в съответствие с ангажиментите на Съюза, поети в рамките на Енергийния съюз и на глобалната програма във връзка с климата, установена с Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата вследствие от 21-вата сесия на Конференцията на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата ⁽⁴⁾ (наричано по-долу „Парижкото споразумение“), с което се поема ангажимент покачването на средната температура в световен мащаб да се задържи доста под 2 °C над равнищата от прединдустриалния период и да се полагат по-нататъшни усилия за ограничаване на покачването на температурата до 1,5 °C над равнището от прединдустриалния период.
- (2) Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ представлява елемент от напредъка към създаването на Енергиен съюз, в който енергийната ефективност трябва да се третира като пълноценен енергиен източник. Принципът „енергийната ефективност на първо място“ следва да се взема предвид при формулирането на нови правила, ориентирани към предлагането на енергия, както и във връзка с политиките в други области. Комисията следва да гарантира, че енергийната ефективност и мерките, ориентирани към търсенето на енергия, могат да се конкурират при условия на равнопоставеност със създаването на енергогенериращи мощности. Когато се вземат решения, свързани с планиране на енергийни системи или с финансиране, трябва да се разглеждат нуждите от енергийна ефективност. Необходимо е да се реализират подобрения на енергийната ефективност винаги когато те са икономически по-ефективни в сравнение с еквивалентни решения, свързани с предлагането на енергия. Това трябва да допринесе за използване на многобройните преимущества от енергийната ефективност за Съюза, особено за гражданите и за предприятията.
- (3) Енергийната ефективност следва да бъде призната за елемент от решаващо значение и да стане приоритетно съображение при вземането на решения за бъдещи инвестиции във връзка с енергийната инфраструктура на Съюза.
- (4) Постигането на амбициозна цел за енергийна ефективност изисква да бъдат премахнати пречките, за да се улесни инвестирането в мерки за енергийна ефективност. Стъпка в тази посока е разяснението от Евростат от 19 септември 2017 г. относно начина за вписване на договорите за енергоспестяване с гарантиран резултат в националните сметки, което премахва несигурността и улеснява използването на такива договори.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 28.7.2017 г., стр. 42.

⁽²⁾ ОВ С 342, 12.10.2017 г., стр. 119.

⁽³⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 ноември 2018 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 4 декември 2018 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4.

⁽⁵⁾ Директива 2012/27/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно енергийната ефективност, за изменение на директиви 2009/125/ЕО и 2010/30/ЕС и за отмяна на директиви 2004/8/ЕО и 2006/32/ЕО (ОВ L 315, 14.11.2012 г., стр. 1).

- (5) Европейският съвет от 23 и 24 октомври 2014 г. подкрепи идеята 27-процентната цел за енергийна ефективност на равнището на Съюза за 2030 г. да бъде преразгледана до 2020 г. като се вземе предвид цел на равнището на Съюза от 30 %. В своята резолюция от 15 декември 2015 г., озаглавена „Към постигане на Европейски енергиен съюз“, Европейският парламент призова Комисията в допълнение да прецени постижимостта на 40-процентна цел за енергийната ефективност за същата времева рамка. Поради това е уместно да се измени Директива 2012/27/ЕС, за да се адаптира към перспективата за 2030 г.
- (6) Необходимостта Съюзът да постигне своите цели в областта на енергийната ефективност на равнището на Съюза в тяхното изражение на база на първичното и/или крайното енергийно потребление, следва да бъде ясно посочена под формата на цел за най-малко 32,5 % за 2030 г. Съгласно прогнозите, направени през 2007 г., първичното енергийно потребление през 2030 г. ще възлиза на 1 887 Мтое, а крайното енергийно потребление на 1 416 Мтое. 32,5-процентно намаляване ще възлиза съответно на 1 273 Мтое и 956 Мтое през 2030 г. Тази цел, която е от същото естество като целта на Съюза за 2020 г., следва да бъде оценена от Комисията с оглед на преразглеждането ѝ в посока нагоре до 2023 г. в случай на съществено намаляване на разходите или ако е необходимо за изпълнението на международните ангажменти на Съюза за декарбонизация. На равнището на държавите членки не съществуват обвързващи цели към перспективите за 2020 г. и 2030 г. и свободата на държавите членки да определят своя национален принос на база или първично или крайно енергийно потребление или първични или крайни икономии на енергия, или на енергийна интензивност, следва да продължи да не бъде ограничавана. При определянето на своя индикативен национален принос за енергийна ефективност държавите членки следва да вземат предвид, че енергийното потребление на Съюза през 2030 г. не трябва да надхвърля 1 273 Мтое първична енергия и/или 956 Мтое крайна енергия. Това означава, че първичното енергийно потребление в Съюза следва да бъде намалено с 26 %, а крайното енергийно потребление — с 20 % спрямо нивата от 2005 г. Необходимо е да се извършва редовна оценка на напредъка за постигане на целите на Съюза за 2030 г. и това е предвидено в Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета (¹).
- (7) Оперативната ефективност на енергийните системи в даден момент се влияе от възможността за плавно и гъвкаво интегриране в мрежата на енергия, произведена от различни източници, която се характеризира с различна степен на инерция и момент на включване. Подобряването на тази ефективност ще създаде възможност за по-доброто използване на енергията от възобновяеми източници.
- (8) Подобряването на енергийната ефективност може да допринесе за по-високи икономически резултати. Държавите членки и Съюзът следва да се стремят към намаляване на енергийното потребление, независимо от равнищата на икономическия растеж.
- (9) Задължението на държавите членки да въведат дългосрочни стратегии за привличане на инвестиции и за улесняване на санирането на своя национален сграден фонд и да нотифицират тези стратегии на Комисията се премахва от Директива 2012/27/ЕС и се добавя в Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета (²), където това задължение се съчетава добре с дългосрочните планове за сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия и за декарбонизация на сградите.
- (10) С оглед на рамката в областта на климата и енергетиката за периода до 2030 г., периодът на действие на задължението за икономии на енергия, установено с Директива 2012/27/ЕС, следва да се удължи след 2020 г. Това удължаване би осигурило по-голяма стабилност за инвеститорите и по този начин ще стимулира дългосрочните инвестиции и дългосрочните мерки за енергийна ефективност, като например основното саниране на сгради с дългосрочната цел да се улесни икономически ефективното преобразуване на съществуващите сгради в сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия. Задължението за икономии на енергия играе важна роля за създаването на растеж и работни места на местно равнище и следва да бъде запазено, за да се гарантира, че Съюзът може да постигне своите цели в областта на енергетиката и климата чрез създаване на допълнителни възможности и за да се прекъсне връзката между потреблението на енергия и растежа. Сътрудничеството с частния сектор е важно, за да се направи оценка на условията, при които могат да бъдат освободени частни инвестиции за проекти за енергийна ефективност и да се развият нови модели на приходи за иновации в областта на енергийната ефективност.
- (11) Мерките за подобрене на енергийната ефективност оказват също положително въздействие върху качеството на въздуха, тъй като по-големият брой енергийно ефективни сгради спомага за намаляване на търсенето на горива за отопление, включително на твърди горива. Следователно мерките за енергийна ефективност допринасят за подобряване на качеството на въздуха на закрито и на открито и спомагат за постигането по икономически ефективен начин на целите на политиката на Съюза в областта на качеството на въздуха, определени по-специално в Директива (ЕС) 2016/2284 на Европейския парламент и на Съвета (³).

(¹) Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (вж. стр. 1 от настоящия брой на Официален вестник).

(²) Директива 2010/31/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 2010 г. относно енергийните характеристики на сградите (ОВ L 153, 18.6.2010 г., стр. 13).

(³) Директива (ЕС) 2016/2284 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2016 г. за намаляване на националните емисии на някои атмосферни замърсители, за изменение на Директива 2003/35/ЕО и за отмяна на Директива 2001/81/ЕО (ОВ L 344, 17.12.2016 г., стр. 1).

- (12) От държавите членки се изисква да постигнат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление за целия период на задължения 2021—2030 г., еквивалентни на нови годишни икономии от поне 0,8 % от крайното енергийно потребление. Това изискване може да бъде изпълнено чрез нови мерки на политиката, които да бъдат приети през новия период на задължения от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., или чрез нови отделни действия в резултат на мерки на политиката, приети преди или по време на предходния период, при условие че отделните действия, водещи до икономии на енергия, са въведени през новия период. За тази цел държавите членки следва да могат да използват схема за задължения за енергийна ефективност, алтернативни мерки на политиката, или и двете. Освен това следва да бъдат представени различни варианти, включително дали енергията, използвана за транспорт, е напълно или частично включена в базовото изчисление, за да се даде възможност за гъвкавост на държавите членки по отношение на начина, по който изчисляват стойността на размера на техните икономии на енергия, като същевременно се гарантира, че са постигнати изискваните кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, еквивалентни на нови годишни икономии от поне 0,8 %.
- (13) Налагането на такова изискване спрямо Кипър и Малта обаче би било непропорционално. Пазарът на енергия на тези малки островни държави членки има своите особености, съществено стесняващи спектъра от възможни мерки за изпълнение на задължението за икономии на енергия, като наличието на едно електроразпределително дружество, липсата на мрежи за природен газ и мрежи за районни отоплителни и районни охладителни системи, както и малкия размер на разпределителните дружества за петрол. Тези особености са съчетани с малкия размер на енергийните пазари на тези държави членки. Поради това от Кипър и Малта следва да се изисква единствено да постигнат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, еквивалентни на нови икономии от 0,24 % от крайното енергийно потребление за периода 2021—2030 г.
- (14) Когато използват схема за задължения, държавите членки следва да определят задължените страни измежду енергоразпределителните предприятия, предприятията за продажба на енергия на дребно и предприятията за разпределение на транспортни горива или предприятията за продажба на транспортни горива на дребно въз основа на обективни и недискриминационни критерии. Определянето или освобождаването от определяне на някои категории такива предприятия за разпределение или предприятия за продажба на дребно не следва да се разбира като несъвместимо с принципа за недискриминация. Поради това държавите членки могат да избират дали такива предприятия за разпределение или предприятия за продажба на дребно или само определени категории от тях са определени като задължени страни.
- (15) Мерките на държавите членки за подобряване на енергийната ефективност в транспорта, са допустими за вземане предвид за изпълнението на задължението си за икономии на енергия при крайното потребление. Такива мерки включват политики, които наред с другото са насочени към насърчаване на по-ефективните превозни средства, модалния преход към придвижване с велосипед, пеша и с обществен транспорт или мобилността и градското планиране, което намалява търсенето на транспортни услуги. Освен това схемите, които ускоряват внедряването на нови, по-ефикасни превозни средства или политики, стимулиращи прехода към горива с по-добри характеристики, които намаляват потреблението на енергия на километър, също са допустими, при условие че се спазват правилата за същественост и допълнителност, посочени в приложение V към Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива. Ако е уместно, тези мерки следва да бъдат съгласувани с националните рамки на политиките на държавите членки, установени съгласно Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.
- (16) Мерките, които са предприети от държавите членки съгласно Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾ и които водят до проверимо, измеримо или оценимо подобрене на енергийната ефективност, могат да се разглеждат като икономически ефективен начин държавите членки да изпълнят задължението си за икономии на енергия съгласно Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива.
- (17) Като алтернатива на изискването задължените страни да постигнат размера на кумулативните икономии на енергия при крайното потребление, изискван съгласно член 7, параграф 1 от Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива, следва да е възможно държавите членки, в рамките на техните схеми за задължения, да разрешават или да изискват от задължените страни да правят вноски в национален фонд за енергийна ефективност.
- (18) Без да се засягат член 7, параграфи 4 и 5, както са въведени от настоящата директива, държавите членки и задължените страни следва да използват всички налични средства и технологии, за да постигнат изискваните кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, включително чрез насърчаване на устойчиви технологии в ефективни районни отоплителни и охладителни системи, ефективна отоплителна и охладителна инфраструктура и енергийни обследвания или еквивалентни системи за управление, при условие че деклариратите

⁽¹⁾ Директива 2014/94/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2014 г. за разгръщането на инфраструктура за алтернативни горива (ОВ L 307, 28.10.2014 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) 2018/842 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2018 г. за задължителните годишни намаления на емисиите на парникови газове за държавите членки през периода 2021—2030 г., допринасящи за действията в областта на климата в изпълнение на задълженията, поети по Парижкото споразумение, и за изменение на Регламент (ЕС) № 525/2013 (ОВ L 156, 19.6.2018 г., стр. 26).

икономии на енергия отговарят на изискванията, установени в член 7 от и приложение V към Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива. Държавите членки следва да се стремят към висока степен на гъвкавост при формулирането и изпълнението на алтернативни мерки на политиката.

- (19) Дългосрочните мерки за енергийна ефективност ще продължат да пораждаат икономии на енергия след 2020 г., но за да бъде постигната целта на Съюза за енергийна ефективност за 2030 г., тези мерки следва да пораждаат и нови икономии на енергия след 2020 г. От друга страна, постигнатите след 31 декември 2020 г. икономии на енергия не следва да се отчитат в кумулативните икономии на енергия при крайното потребление за периода от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.
- (20) Новите икономии на енергия следва да бъдат допълнителни спрямо обичайната практика, така че икономии, които при всички случаи са щели да бъдат постигнати не следва да се отчитат като част от постигането на изискванията за икономии на енергия. При изчисляване на въздействието на въведените мерки следва да се отчитат само нетните икономии на енергия, изразени като изменение на енергийното потребление, което е пряко породено от съответната мярка за енергийна ефективност. За изчисляването на нетните икономии на енергия държавите членки следва да определят базов сценарий, показващ как би се развивала ситуацията при отсъствие на съответната мярка. Въпросната мярка на политиката следва да се оценява в съпоставка с този базов сценарий. Държавите членки следва да вземат предвид факта, че други мерки на политиката могат да се предприемат в рамките на същия времеви период, които също могат да имат въздействие върху размера на икономии на енергия, така че не всички констатирани промени от момента на въвеждане на оценяваната конкретна мярка могат да бъдат приписани само на тази мярка на политиката. Дейностите на задължената, участващата или изпълняващата страна следва действително да допринасят за постигането на декларираните икономии на енергия, за да се осигури изпълнението на изискването за същественост.
- (21) Важно е да се разгледат, където е уместно, всички етапи от енергийната верига при изчисляването на икономии на енергия, за да се увеличи потенциалът за икономии на енергия при преноса и разпределението на електроенергия.
- (22) Ефективното управление на водите може да допринесе значително за икономии на енергия. На секторите на водоснабдяването и отпадъчните води се дължат 3,5 % от потреблението на електроенергия в Съюза и този дял се очаква да нарасне. Същевременно на течовете се дължат 24 % от общото потребление количество вода в Съюза, а енергийният сектор е най-големият потребител на вода, чийто дял е 44 % от потреблението. Потенциалът за икономии на енергия чрез използване на интелигентни технологии и процеси следва да бъде обстойно проучен.
- (23) В съответствие с член 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз политиките на Съюза в областта на енергийната ефективност следва да са приобщаващи и по този начин следва да осигуряват достъпност до мерките за енергийна ефективност за потребителите, засегнати от енергийна бедност. Подобряването на енергийната ефективност на сградите следва да бъде в полза по-специално на уязвимите домакинства, включително на домакинствата, засегнати от енергийна бедност, и когато е целесъобразно, на живеещите в сгради за социално жилишно настаняване. Държавите членки вече могат да изискват от задължените страни да включват социални цели във връзка с енергийната бедност в своите мерки за икономии на енергия, като тази възможност следва да бъде разширена и по отношение на алтернативните мерки на политиката и националните фондове за енергийна ефективност и следва да се трансформира в задължение, като в същото време на държавите членки се позволи да запазят пълна гъвкавост по отношение на размера, обхвата и съдържанието на тези мерки. Ако дадена схема за задължения за енергийна ефективност не позволява мерки, свързани с индивидуалните потребители на енергия, държавата членка може да вземе мерки за облекчаване на енергийната бедност единствено чрез алтернативни мерки на политиката.
- (24) Около 50 милиона домакинства в Съюза са засегнати от енергийна бедност. Затова мерките за енергийна ефективност трябва да бъдат от основно значение за всяка икономически ефективна стратегия за борба с енергийната бедност и уязвимостта на потребителите и да допълват политиките в областта на социалната сигурност на равнището на държавите членки. С цел да се гарантира, че мерките за енергийна ефективност устойчиво намаляват енергийната бедност на наемателите, следва да се вземат предвид икономическата ефективност на тези мерки, както и икономическата им достъпност за собствениците и наемателите, и да се гарантира подходяща финансова подкрепа за тези мерки на равнището на държавите членки. В дългосрочен план е необходимо сградният фонд в Съюза да се състои от сгради с близко до нулево нетно потребление на енергия, в съответствие с целите на Парижкото споразумение. Сегашните темпове на саниране на сградите са недостатъчни, като най-трудно е да бъдат обхванати сградите, обитавани от граждани с ниски доходи, които са засегнати от енергийна бедност. Следователно мерките, предвидени в настоящата директива, по отношение на задълженията за икономии на енергия, схемите за задължения за енергийна ефективност и алтернативните мерки на политиката, са от особено значение.
- (25) По-ниски разходи на потребителите на енергия следва да бъдат постигнати чрез подпомагане на потребителите при намаляване на тяхното потребление на енергия посредством намаляване на енергийните нужди на сградите и подобряване на ефективността на уредите, което следва да бъде съчетано с наличието на нискоенергийни видове транспорт, интегрирани с обществен транспорт и придвижването с велосипед.

- (26) От решаващо значение е да се повишава осведомеността на всички граждани на Съюза за ползите от повишената енергийна ефективност и да им се предостави точна информация относно начините, по които тя може да бъде постигната. Повишената енергийна ефективност е изключително важна и за сигурността на енергийните доставки в Съюза чрез намаляване на неговата зависимост от вноса на горива от трети държави.
- (27) Разходите и ползите от всички предприети мерки за енергийна ефективност, включително периодите на възвръщаемост, следва да бъдат напълно прозрачни за потребителите.
- (28) При прилагането на Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива, и при предприемането на други мерки в областта на енергийната ефективност държавите членки следва да обръщат особено внимание на синергиите между мерките за енергийна ефективност и ефективното използване на природните ресурси в съответствие с принципите на кръговата икономика.
- (29) Като се възползват от новите бизнес модели и технологии, държавите членки следва да полагат усилия да насърчават и улесняват внедряването на мерките за енергийна ефективност, включително чрез иновативни енергийни услуги за големи и малки потребители.
- (30) Като част от мерките, установени в съобщението на Комисията от 15 юли 2015 г., озаглавено „Предоставяне на нов търговски механизъм за потребителите на енергия“, в контекста на енергийния съюз и на Стратегията относно отоплението и охлаждането е необходимо да бъдат засилени минималните права на потребителите на точна, надеждна, ясна и навременна информация за тяхното енергийно потребление. Членове 9—11 от Директива 2012/27/ЕС и приложение VII към същата директива следва да се изменят, така че да се предвиди често и по-голямо подаване на обратна информация за енергийното потребление, когато това е технически осъществимо и икономически ефективно с оглед на инсталираните измервателни уреди. Настоящата директива пояснява, че икономическата ефективност на отчитането на разпределението се определя от това дали свързаните с него разходи са пропорционални спрямо потенциалните икономии на енергия. При оценката дали отчитането на разпределението е икономически ефективно може да се вземе предвид въздействието на други конкретни мерки, планирани в дадена сграда, например всяко предстоящо саниране.
- (31) Настоящата директива също пояснява, че правата във връзка с фактурирането и информацията за фактурирането или потреблението следва да са валидни и при обслужването на потребители на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди от централен източник, дори и в случаите при които тези потребители нямат преки индивидуални договорни отношения с доставчика на енергия. Определението на понятието „краен клиент“ може да се тълкува като отнасящо се единствено до физически или юридически лица, които закупуват енергия въз основа на пряк, индивидуален договор с доставчик на енергия. Следователно за целите на съответните разпоредби следва да се въведе понятието „краен ползвател“, което да означава по-широка група от потребители и следва, в допълнение към крайните клиенти, които закупуват топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди за собствено крайно потребление, да обхваща също и обитателите на отделни блокове или на обособени части от многофамилни или многофункционални сгради, когато тези части се снабдяват от централен източник и когато обитателите нямат пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия. Понятието „отчитане на разпределението“ следва да означава измерване на енергийното потребление в обособени части на такива сгради.
- (32) За да се постигне прозрачност на отчитането на индивидуалното потребление на топлинна енергия и по този начин да се улесни отчитането на разпределението, държавите членки следва да гарантират наличието на прозрачни, обществено достъпни национални правила за дяловото разпределение на разходите за отопление, охлаждане и потребление на топла вода за битови нужди в многофамилните и многофункционалните сгради. В допълнение към прозрачността държавите членки могат да обмислят вземането на мерки за засилване на конкуренцията при предоставянето на услуги за отчитане на разпределението и по този начин да спомогнат за това да се гарантира, че всички разходи, поемани от крайните ползватели, са разумни.
- (33) До 25 октомври 2020 г. новоинсталираните топломери и топлинни разпределители следва да дават възможност за дистанционно отчитане, за да се осигури често и икономически ефективно подаване на информация за потреблението. Измененията на Директива 2012/27/ЕС, въведени с настоящата директива, по отношение на измерването на отоплението, охлаждането и топлата вода за битови нужди; отчитането на разпределението и дялово разпределяне на разходите за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди; изискването за дистанционно отчитане; информацията за фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди; разходите за достъп до информация за измерването, фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди; и минималните изисквания за информацията за фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди, се отнасят само за топлинната енергия, охладителната енергия и топлата вода за битови нужди, подавани от централен източник. Държавите членки имат свободата да решават дали технологиите за дистанционно отчитане от типа „walk-by“ или „drive-by“ трябва да се смятат за устройства с дистанционно отчитане. Устройствата с дистанционно отчитане не изискват достъп до отделните жилища или помещения, подлежащи на отчитане.
- (34) Държавите членки следва също да имат предвид факта, че успешното внедряване на нови технологии за измерване на потреблението на енергия изисква повече инвестиции в образованието и уменията както за потребителите, така и за доставчиците на енергия.

- (35) Информацията за фактурирането и годишните отчети са важно средство за информиране на клиентите за тяхното потребление на енергия. Данните за потреблението и цените могат да съдържат и друга информация, която помага на потребителите да сравняват настоящия си договор с други оферти и да използват механизмите за подаване на жалби и за алтернативно разрешаване на спорове. Като се има предвид обаче, че споровете във връзка със сметките често са причина за жалби от страна на потребителите и фактор, който допринася за постоянно ниските нива на удовлетвореност на потребителите и тяхната ниска степен на ангажираност с техните енергийни доставчици, е необходимо сметките да станат по-опростени, по-ясни и по-лесни за разбиране, като същевременно се гарантира, че отделните инструменти, като например информацията относно фактурирането, средствата за информиране и годишните отчети предоставят цялата необходима информация, за да могат потребителите да регулират потреблението си на енергия, да сравняват офертите и да сменят своя доставчик.
- (36) Мерките на държавите членки следва да бъдат подкрепени от добре проектирани и ефективни финансови инструменти на Съюза, като например европейските структурни и инвестиционни фондове, Европейския фонд за стратегически инвестиции и чрез финансиране от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), които следва да подкрепят инвестициите в енергийната ефективност на всички етапи от енергийната верига и да използват цялостен анализ на разходите и ползите с помощта на модел на диференцирани скontoви проценти. Финансовата подкрепа следва да се съсредоточи върху икономически ефективните методи за повишаване на енергийната ефективност, което ще доведе до намаляване на енергийното потребление. ЕИБ и ЕБВР, съвместно с националните насърчителни банки, следва да изготвят, създават и финансират програми и проекти, специално предназначени за сектора за енергийна ефективност, включително за домакинствата, засегнати от енергийна бедност.
- (37) За да се осигури възможност да бъдат актуализирани приложенията към Директива 2012/27/ЕС и хармонизирани референтни стойности, е необходимо да се разшири обхватът на делегираните правомощия на Комисията. От особено значение е Комисията да проведе подходящи консултации по време на подготвителната работа, включително на експертно равнище, и тези консултации да се проведат в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество⁽¹⁾. В частност, за да се гарантира равноправното участие в подготовката на делегираните актове, Европейският парламент и Съветът получават всички документи по същото време като експертите на държавите членки и техните експерти системно имат достъп до заседанията на експертните групи на Комисията, които се занимават с подготовката на делегираните актове.
- (38) За да може да се оцени ефективността на Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива, следва да бъде въведено изискване за провеждане на общ преглед на тази директива и за представяне на доклад до Европейския парламент и до Съвета до 28 февруари 2024 г. Този преглед следва да се състои след глобалния преглед на Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата през 2023 г., за да се позволи необходимото привличане в съответствие с този процес, като се вземат предвид икономическото развитие и развитието в областта на иновациите.
- (39) Местните и регионалните органи следва да получат водеща роля при разработването, проектирането, изпълнението и оценката на мерките, предвидени в Директива 2012/27/ЕС, за да могат да предприемат правилните действия във връзка със специфичните особености на своя климат, култура и общество.
- (40) С оглед на техническия прогрес и нарастващия дял на възобновяемите енергийни източници в електроенергийния сектор следва да бъде преразгледан приетият коефициент по отношение на икономиите, изразени в kWh електроенергия, така че да отразява измененията в коефициента на първичната енергия (PEF) при производството на електроенергия. Изчисленията на PEF при производството на електроенергия, отразяващи енергийния микс, се базира на средни годишни стойности. При генерирането на електроенергия и топлинна енергия в ядрени централи се използва методът на отчитане на „физическото съдържание на енергия“, а при генерирането на електроенергия и топлинна енергия от изкопаеми горива и биомаса – методът на отчитане на „ефективността при техническото преобразуване на енергия“. За енергията от негорими възобновяеми източници методът представлява използването на директна еквивалентност, на базата на подхода на „пълната първична енергия“. При когенерация, за да се изчисли дялът на първичната енергия, използвана за електроенергия, се прилага методът, посочен в приложение II към Директива 2012/27/ЕС. Използва се средно за пазара състояние, а не състояние при маргинална (нова) инсталация. Приема се, че ефективността на преобразуването е 100 % за негоримите възобновяеми енергийни източници, 10 % за геотермалните електроцентрали и 33 % за ядрените електроцентрали. Изчислението на общата ефективност при когенерация се прави въз основа на най-актуалните данни от Евростат. По отношение на границите на системата PEF е 1 за всички енергийни източници. Стойността на PEF се отнася за 2018 г. и се базира на данните от най-актуалната версия на референтния сценарий в модела PRIMES за 2015 г. и 2020 г. коригирана с данните от Евростат до 2016 г. Анализът обхваща държавите членки и Норвегия. Данните за Норвегия се базира на данните на Европейската мрежа на операторите на преносни системи за електроенергия.
- (41) Не следва да се декларира икономии на енергия, дължащи се на прилагане на правото на Съюза, освен ако не се дължат на мярка, която надхвърля изисквания минимум във въпросния правен акт на Съюза, било чрез определяне на по-амбициозни изисквания за енергийна ефективност на равнище държави членки, било чрез по-широко прилагане на мярката. Сградите имат значителен потенциал за допълнително увеличаване на енергийната ефективност, а санирането на сгради представлява съществен и дългосрочен елемент с мащабни икономии за

⁽¹⁾ OBL 123, 12.5.2016 г., стр. 1.

увеличаване на икономии на енергия. Поради това е необходимо е да се изясни, че е възможно да бъдат декларираны всички икономии на енергия, произтичащи от мерки за насърчаване на санирането на съществуващи сгради, при условие че те надвишават икономии, които биха настъпили при липсата на съответната мярка на политиката, и ако държавата членка докаже, че задължената, участващата или изпълняващата страна действително е допринесла за постигане на декларираните икономии на енергия.

- (42) В съответствие със Стратегията за енергиен съюз и принципите за по-добро регулиране следва да се отдаде по-голямо значение на правилата за наблюдение и проверка на прилагането на схеми за задължения за енергийна ефективност и на алтернативни мерки на политиката, включително на изискването за проверка на статистически представителна извадка от мерки. В Директива 2012/27/ЕС, изменена с настоящата директива, представителна извадка със статистически значим дял на мерките за подобряване на енергийната ефективност следва да се разбира като изискваща определянето на подмножество статистическа популация от въпросните мерки за икономии на енергия по такъв начин, че то вярно да отразява цялата популация от всички мерки за икономии на енергия и по този начин да дава възможност за обосновани заключения относно достоверността по отношение на всички мерки.
- (43) Енергията, генерирана върху или във сгради посредством технологии за енергия от възобновяеми източници, води до намаление на количеството на доставяната енергия от изкопаеми горива. Намаляването на енергийното потребление и използването на енергия от възобновяеми източници в сградния сектор представляват важни мерки за намаляване на енергийната зависимост на Съюза и на емисиите на парникови газове, особено с оглед на определените амбициозни цели за 2030 г. в областта на климата и енергетиката, както и на поетия глобален ангажимент в контекста на Парижкото споразумение. За целите на техните задължения за кумулативни икономии на енергия държавите членки могат да отчетат, където е приложимо, икономии на енергия от възобновяеми източници, генерирана върху или във сгради и използвана в самите сгради, за да изпълнят собствените си изисквания за икономии на енергия.
- (44) В съответствие със съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи⁽¹⁾, държавите членки се задължават, в обосновани случаи, да прилагат към нотификацията за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята за обосновано предоставянето на тези документи.
- (45) Доколкото целите на настоящата директива, а именно до 2020 г. да се постигнат целите на Съюза за подобряване на енергийната ефективност с 20 % и с поне 32,5 % до 2030 г. и да се създадат условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тези дати, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки, а поради обхвата и последиците на действието могат да бъдат по-добре постигнати на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тези цели.
- (46) Поради това Директива 2012/27/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2012/27/ЕС се изменя, както следва:

- 1) В член 1 параграф 1 се заменя със следното:

„1. С настоящата директива се установява обща рамка от мерки за насърчаване на енергийната ефективност в Съюза, за да се гарантира постигането на водещите цели на Съюза в областта на енергийната ефективност от 20 % за 2020 г. и от най-малко 32,5 % за 2030 г., и се създават условия за допълнителни подобрения на енергийната ефективност след тези дати.

В настоящата директива се определят правила, предназначени за отстраняване на пречките на енергийния пазар и за преодоляване на неефективността на пазара, които пречат ефективността на доставките и потреблението на енергия, и се предвижда въвеждането на индикативни национални цели и приноси за енергийна ефективност съответно за 2020 г. и 2030 г.

Настоящата директива допринася за прилагането на принципа „енергийната ефективност на първо място.“

- 2) В член 3 се добавят следните параграфи:

„4. До 31 октомври 2022 г. Комисията оценява дали Съюзът е постигнал своите водещи цели за енергийна ефективност за 2020 г.

⁽¹⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

5. Всяка държава членка определя индикативен национален принос в областта на енергийната ефективност за постигане на целите на Съюза за 2030 г., посочени в член 1, параграф 1 от настоящата директива, в съответствие с членове 4 и 6 от Регламент (ЕС) 2018/1999 (*). При определянето на този принос държавите членки отчитат, че енергийното потребление в Съюза през 2030 г. не трябва да надхвърля 1 273 Мтое за първичната енергия и/или 956 Мтое за крайната енергия. Държавите членки нотифицират този принос на Комисията като част от своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата, както е посочено в и в съответствие с член 3 и членове 7—12 от Регламент (ЕС) 2018/1999.

6. Комисията извършва оценка на водещите цели на Съюза за енергийна ефективност за 2030 г., установени в член 1, параграф 1, с оглед представянето на законодателно предложение до 2023 г., за да могат тези цели да бъдат преразгледани в посока нагоре в случай на съществени намаления на разходите, възникнали в резултат на икономическото или технологичното развитие, или, когато е необходимо, за да се изпълнят международните ангажменти на Съюза за декарбонизация.

(*) Регламент (ЕС) 2018/1999 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година относно управлението на Енергийния съюз и на действията в областта на климата, за изменение на регламенти (ЕО) № 663/2009 и (ЕО) № 715/2009 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 94/22/ЕО, 98/70/ЕО, 2009/31/ЕО, 2009/73/ЕО, 2010/31/ЕС, 2012/27/ЕС и 2013/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2009/119/ЕО и (ЕС) 2015/652 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕС) № 525/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 328, 21.12.2018 г., стр. 1).“

3) Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Задължение за икономии на енергия

1. Държавите членки трябва да постигнат кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, които да са равни поне на:

- а) нови икономии ежегодно от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г. в размер на 1,5 % от обема на годишните продажби на енергия на крайни клиенти, осреднени за последния тригодишен период преди 1 януари 2013 г. Обемите продадена енергия, използвани в транспорта, могат частично или изцяло да се изключат от това изчисление;
- б) нови икономии ежегодно от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. в размер на 0,8 % от годишното крайно енергийно потребление, осреднено за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г. Чрез дерогация от настоящото изискване Кипър и Малта постигат нови икономии ежегодно от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. в размер на 0,24 % от годишното крайно енергийно потребление, осреднено за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.

Държавите членки могат да отчитат икономии на енергия, които произтичат от мерки на политиката, независимо дали са въведени до 31 декември 2020 г. или след тази дата, при условие че тези мерки водят до нови отделни действия, осъществени след 31 декември 2020 г.

Държавите членки трябва да продължат да постигат нови годишни икономии, в съответствие с първа алинея, буква б) за десетгодишни периоди след 2030 г., освен ако прегледите от страна на Комисията до 2027 г. и на всеки десет години след това не покажат, че това не е необходимо за постигане на дългосрочните цели на Съюза за 2050 г. в областта на енергетиката и климата.

Държавите членки решават как да бъде разпределен изчисления размер на новите икономии във всеки от периодите, посочени в първа алинея, букви а) и б), при условие че в края на всеки период на задължения бъдат постигнати общите кумулативни икономии на енергия при крайното потребление.

2. При условие че държавите членки постигнат поне своето задължение за кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, посочено в параграф 1, първа алинея, буква б), те могат да изчисляват размера на изискваните икономии на енергия по един или повече от следните начини:

- а) като прилагат процент на годишните икономии на енергия върху продажбите на енергия на крайни клиенти или върху крайното енергийно потребление, като средна стойност за последния тригодишен период преди 1 януари 2019 г.;
- б) като изключват изцяло или частично от базовото изчисление енергията, използвана в транспорта;
- в) като използват всяка от възможностите, посочени в параграф 4.

3. Когато държавите членки използват възможностите, предвидени в параграф 2, букви а), б) или в), те определят:

- а) собствения си процент на годишни икономии, който ще бъде използван при изчисляване на кумулативните им икономии на енергия при крайното потребление, което гарантира, че окончателният размер на техните нетни икономии на енергия не е по-нисък от изискваното съгласно параграф 1, първа алинея, буква б); и
- б) собственото си базово изчисление, което може да изключва изцяло или частично енергията, използвана в транспорта.

4. При спазване на параграф 5 всяка държава членка може:
- а) да извършва изчислението, изисквано по параграф 1, първа алинея, буква а) като използва стойности в размер на 1 % за 2014 г. и 2015 г.; 1,25 % за 2016 г. и 2017 г.; и 1,5 % за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.;
 - б) да изключва от изчислението всички или част от продажбите на използваната енергия, по обем, по отношение на периода на задължения, посочен в параграф 1, първа алинея, буква а), или крайното енергийно потребление от промишлените дейности, изброени в приложение I към Директива 2003/87/ЕО, по отношение на периода на задължения, посочен в буква б) от тази алинея;
 - в) да отчита спрямо размера на изискваните икономии на енергия при крайното потребление икономии на енергия, постигнати в секторите на преобразуване, разпределение и пренос на енергия, включително чрез ефективни районни отоплителни и охладителни системи, в резултат от изпълнението на изискванията по член 14, параграф 4, член 14, параграф 5, буква б) и член 15, параграфи 1—6 и параграф 9. Държавите членки уведомяват Комисията за мерките на политиката, които са планирани по настоящата буква за периода от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г. като част от своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата. Въздействието на тези мерки се изчислява в съответствие с приложение V и се включва в тези планове;
 - г) да отчита спрямо размера на изискваните икономии на енергия при крайното потребление икономии на енергия от нови отделни действия, осъществени след 31 декември 2008 г., които продължават да оказват въздействие през 2020 г. по отношение на периода на задължения, обхванат от параграф 1, първа алинея, буква а) и след 2020 г. по отношение на периода, обхванат от параграф 1, първа алинея, буква б), и които могат да бъдат измерени и проверени;
 - д) да отчита спрямо размера на изискваните икономии на енергия при крайното потребление икономии на енергия, постигнати в резултат на мерки на политиката, при условие че може да се докаже, че тези мерки са довели до отделни действия, осъществени от 1 януари 2018 г. до 31 декември 2020 г., и водещи до икономии на енергия след 31 декември 2020 г.;
 - е) да изключва от изчислението на изискваните икономии на енергия, 30 % от проверимото количество енергия за собствени нужди, генерирано върху или във сгради в резултат на мерки на политиката за насърчаване на нови инсталации с технологии за енергия от възобновяеми източници;
 - ж) да отчита спрямо размера на изискваните икономии на енергия икономии на енергия, които надхвърлят изискваните икономии на енергия за периода на задължения от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г., при условие че те са резултат от отделни действия, осъществени в рамките на мерките на политиката по членове 7а и 7б, нотифицирани от държавите членки в националните им планове за действие за енергийна ефективност и докладвани в докладите им за напредъка в съответствие с член 24.
5. Държавите членки прилагат и изчисляват ефекта от избраните опции по параграф 4 поотделно за периодите на задължения, посочени в параграф 1, първа алинея, букви а) и б), както следва:
- а) за изчисляването на размера на изискваните икономии на енергия за периода на задължения по параграф 1, първа алинея, буква а) държавите членки могат да използват посоченото в букви а)—г) от параграф 4. Всички избрани опции по параграф 4, взети в съвкупност, не надвишават 25 % от размера на икономии на енергия по параграф 1, първа алинея, буква а);
 - б) за изчисляването на размера на изискваните икономии на енергия за периода на задължения по параграф 1, първа алинея, буква б) държавите членки могат да използват посоченото в букви б)—ж) от параграф 4, при условие че отделните действия, посочени в буква г) от параграф 4 продължават да имат проверимо и измеримо въздействие след 31 декември 2020 г. Всички използвани опции по параграф 4, взети в съвкупност, не водят до намаляване с повече от 35 % на размера на икономии на енергия, изчислени в съответствие с параграфи 2 и 3.
- Независимо от това дали в базовите си изчисления държавите членки изключват изцяло или частично използваната в транспорта енергия или използват някоя от опциите, посочени в параграф 4, те гарантират, че изчисленият нетен размер на нови икономии, който трябва да се постигне в крайното енергийно потребление в периода на задължения от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., е не по-малко от стойността, която се получава при прилагане на процента на годишните икономии, посочени в параграф 1, първа алинея, буква б).
6. В съответствие с приложение III към Регламент (ЕС) 2018/1999 държавите членки описват в своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата изчислението на размера на икономии на енергия, които трябва да се постигнат за период на задължения от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г., посочени в параграф 1, първа алинея, буква б) от настоящия член, и ако е необходимо, обясняват по какъв начин са установени процентът на годишните икономии и базовото изчисление, както и кои от посочените в параграф 4 от настоящия член опции са използвани и до каква степен.
7. Икономии на енергия, постигнати след 31 декември 2020 г., не се отчитат в размера на изискваните икономии на енергия за периода на задължения от 1 януари 2014 г. до 31 декември 2020 г.

8. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, държавите членки, които разрешават на задължените страни да използват възможността, посочена в член 7а, параграф 6, буква б), могат за целите на параграф 1, първа алинея, буква а) от настоящия член да отчитат икономии на енергия, реализирани през всяка отделна година след 2010 г. и преди периода на задължения, посочен в параграф 1, първа алинея, буква а) от настоящия член, все едно че тези икономии на енергия са реализирани след 31 декември 2013 г. и преди 1 януари 2021 г., при условие че са налице всички следни обстоятелства:

- а) между 31 декември 2009 г. и 31 декември 2014 г. схемата за задължения за енергийна ефективност е била в сила във всеки момент и е била включена в първия национален план за действие за енергийна ефективност на държавите членки, представен съгласно член 24, параграф 2;
- б) икономии са били генерирани по схемата за задължения;
- в) икономии са били изчислени в съответствие с приложение V;
- г) годините, за които тези икономии са отчетени като реализирани, са били докладвани в националните планове за действие за енергийна ефективност в съответствие с член 24, параграф 2.

9. Държавите членки гарантират, че икономии в резултат на мерките на политиката, посочени в член 7а, член 7б и член 20, параграф 6, са изчислени в съответствие с приложение V.

10. Държавите членки постигат размера на изискваните по параграф 1 от настоящия член икономии на енергия или чрез създаване на схема за задължения за енергийна ефективност по член 7а, или чрез предприемане на алтернативни мерки на политиката по член 7б. Държавите членки могат да комбинират схема за задължения за енергийна ефективност и алтернативни мерки на политиката.

11. При разработването на мерките на политиката за изпълнение на задълженията си за постигане на икономии на енергия, държавите членки вземат предвид необходимостта от намаляване на енергийната бедност в съответствие с критериите, определени от тях, и при отчитане на съществуващите практики в тази област, като изискват в подходяща степен дял от мерките за енергийна ефективност в рамките на националните им схеми за задължения за енергийна ефективност, алтернативните мерки на политиката или програмите и мерките, финансирани по линия на националния фонд за енергийна ефективност, да бъдат реализирани приоритетно в уязвими домакинства, включително домакинства, засегнати от енергийна бедност, и когато е целесъобразно, в сгради за социално жилищно настаняване.

В съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999 държавите членки включват в своите интегрирани национални доклади за напредък в областта на енергетиката и климата информация за резултатите от мерките за намаляване на енергийната бедност в контекста на настоящата директива.

12. Държавите членки доказват, че в случаите на припокриване на въздействието на мерки на политиката или отделни действия не се извършва двойно отчитане на икономии на енергия.“

4) Въмъкват се следните членове:

„Член 7а

Схеми за задължения за енергийна ефективност

1. В случаите, при които държавите членки решат да изпълнят своите задължения за постигане на размера на икономии на енергия по член 7, параграф 1 посредством схема за задължения за енергийна ефективност, те гарантират, че задължените страни по параграф 2 от настоящия член, действащи на територията на всяка държава членка, изпълняват своето изискване за кумулативни икономии на енергия при крайното потребление, посочено в член 7, параграф 1, без това да засяга посоченото в член 7, параграфи 4 и 5.

Когато е приложимо, държавите членки могат да решат задължените страни да изпълняват тези икономии, изцяло или частично, като вноска в националния фонд за енергийна ефективност в съответствие с член 20, параграф 6.

2. Държавите членки определят, на базата на обективни и недискриминационни критерии, задължени страни измежду енергоразпределителните предприятия, предприятията за продажба на енергия на дребно и предприятията за разпределение на транспортни горива или предприятията за продажба на транспортни горива на дребно, действащи на тяхна територия. Размерът на икономии на енергия, необходим за изпълнение на задължението, се постига от задължените страни при крайните клиенти, посочени съответно от държавата членка, независимо от изчисленията, направени съгласно член 7, параграф 1, или ако държавата членка реши — посредством сертифицирани икономии на енергия от други страни, както е описано в параграф 6, буква а) от настоящия член.

3. Когато предприятията за продажба на енергия на дребно са определени като задължени страни съгласно параграф 2, държавите членки гарантират, че при изпълнение на своите задължения предприятията за продажба на енергия на дребно не създават никакви пречки на потребителите да преминат от един доставчик към друг.

4. Държавите членки изразяват размера на икономии на енергия, които се изискват от всяка задължена страна, или като крайно, или като първично енергийно потребление. Избраният метод за изразяване на размера на изискваните икономии на енергия се използва и за изчисляване на декларираните от задължените страни икономии. Прилагат се коефициентите за преобразуване, посочени в приложение IV.

5. Държавите членки въвеждат системи за измерване, контрол и проверка, в рамките на които се извършва документирана проверка на поне една представителна извадка със статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност, реализирани от задължените страни. Измерването, контролът и проверката по тази система се извършват независимо от задължените страни.

6. В рамките на схемата за задължения за енергийна ефективност държавите членки могат да предприемат едно от следните действия или и двете действия:

- а) да разрешават на задължените страни да отчитат в рамките на изпълнението на своето задължение сертифицирани икономии на енергия, постигнати от доставчици на енергийни услуги или други трети страни, включително когато задължените страни насърчават мерки чрез други одобрени от държавата организации или чрез публични органи, като мерките може да включват или да не включват официални форми на партньорство, както и да бъдат съчетавани с други източници на финансиране. В случаите, при които държавите членки разрешават подобна практика, те гарантират, че сертифицирането на икономии на енергия следва процес на одобряване, който е въведен в държавите членки, който е ясен, прозрачен и открит за всички участници на пазара и с който се цели свеждане до минимум на разходите за сертифициране;
- б) да разрешават на задължените страни да отчитат икономии на енергия, постигнати в определена година, като икономии постигнати през всяка от четирите предходни или трите следващи години, при условие че не се излиза извън периодите на задължения, установени в член 7, параграф 1.

Държавите членки оценяват и ако е целесъобразно предприемат мерки за свеждане до минимум на въздействието на преките и непреките разходи на схемите за задълженията за енергийна ефективност върху конкурентоспособността на енергоемките промишлени сектори, изложени на международна конкуренция.

7. Всяка година държавите членки публикуват икономии на енергия, постигнати от всяка задължена страна или всяка подкатегория задължена страна, както и общия размер на икономии на енергия в рамките на схемата.

Член 7б

Алтернативни мерки на политиката

1. В случаите, при които държавите членки решат да изпълняват своите задължения за постигане на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия посредством алтернативни мерки на политиката, те гарантират, без да се засяга член 7, параграфи 4 и 5, постигането на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия при крайните клиенти.

2. За всички мерки с изключение на свързаните с данъчното облагане държавите членки въвеждат системи за измерване, контрол и проверка, в рамките на които се извършва документирана проверка на поне една представителна извадка със статистически значим дял от мерките за подобряване на енергийната ефективност, въведени от участващите или изпълняващите страни. Измерването, контролът и проверката се извършват независимо от участващите или изпълняващите страни.

5) Член 9 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Отчитане на потреблението на природен газ и електроенергия“;

б) в параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. Държавите членки гарантират, че доколкото това е технически осъществимо, финансово разумно и пропорционално спрямо потенциалните икономии на енергия, за електроенергията и природния газ крайните клиенти получават индивидуални измервателни уреди на конкурентни цени, които точно да отразяват тяхното реално енергопотребление и които да дават информация за действителното време на потреблението.“;

в) параграф 3 се заличава.

6) Въмъкват се следните членове:

„Член 9а

Отчитане на отоплението, охлаждането и топлата вода за битови нужди

1. Държавите членки гарантират, че за районните отоплителни и охладителни системи и топлата вода за битови нужди крайните клиенти получават измервателни уреди на конкурентни цени, които отразяват вярно тяхното реално енергопотребление.

2. В случаите, когато топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди за дадена сграда се подават от централен източник, обслужващ множество сгради, или от районна отоплителна или районна охладителна система, при топлообменника или точката на доставка се монтира измервателен уред.

Член 9б

Отчитане на разпределението и дялово разпределяне на разходите за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. В многофамилните и многофункционалните сгради с централен източник на топлинна енергия или централен източник на енергия за охлаждане, или снабдявани от районна отоплителна или районна охладителна система, се инсталират индивидуални измервателни уреди за измерване на консумацията на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди във всяка обособена част от сградата, когато това е технически осъществимо и икономически ефективно от гледна точка на пропорционалността спрямо потенциалните икономии на енергия.

В случаите, при които използването на индивидуални измервателни уреди не е технически осъществимо или икономически ефективно за измерване на потреблението на топлинната енергия във всяка обособена част от сградата, се използват индивидуални топлинни разпределители за определяне на потреблението на топлинна енергия при всеки радиатор, освен ако въпросната държава членка докаже, че монтирането на подобни топлинни разпределители не би било икономически ефективно. В такива случаи може да бъде разгледана възможността за използване на алтернативни икономически ефективни методи за измерване на потреблението на топлинна енергия. Общите критерии, методологии и/или процедури за определяне на техническата неосъществимост и липсата на икономическа ефективност се определят ясно и се публикуват от всяка държава членка.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, първа алинея индивидуални измервателни уреди се предоставят за топла вода за битови нужди в нови многофамилни сгради и в жилищната част на нови многофункционални сгради, които са оборудвани с централен източник на топлинна енергия за топла вода за битови нужди или се снабдяват от районни отоплителни системи.

3. В случаите, при които многофамилни или многофункционални сгради се снабдяват от районна отоплителна или районна охладителна система, или когато в такива сгради преобладават собствени, общи за сградата отоплителни или охладителни системи, с цел осигуряване на прозрачност и точност на отчитането на индивидуалното потребление държавите членки гарантират, че разполагат с прозрачни, обществено достъпни национални правила за разпределение на разходите за потреблението на топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди в такива сгради. Когато е целесъобразно, тези правила включват насоки за начина на разпределяне на разходите за енергия, която се използва по следния начин:

а) топла вода за битови нужди;

б) топлинна енергия, отдавана от сградната инсталация и с цел отопление на общите помещения, когато стълбищата и коридорите са оборудвани с радиатори;

в) с цел отопляване или охлаждане на апартаментите.

Член 9в

Изискване за дистанционно отчитане

1. За целите на членове 9а и 9б измервателните уреди или топлинните разпределители, монтирани след 25 октомври 2020 г., са устройства с дистанционно отчитане. Условиата за техническата приложимост и икономическата ефективност, установени в член 9б, параграф 1, продължават да се прилагат.

2. До 1 януари 2027 г. съответните измервателни уреди и топлинните разпределители, които вече са инсталирани, но не са с възможност за дистанционно отчитане, трябва или да бъдат преустроени така, че да могат да се отчитат дистанционно, или да бъдат заменени с уреди с възможност за дистанционно отчитане, освен ако съответната държава членка не докаже, че това е икономически неефективно.

7) Член 10 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Информация за фактурирането на природен газ и електроенергия“;

б) в параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. В случаите, при които крайните клиенти не разполагат с интелигентните измервателни уреди, посочени в директиви 2009/72/ЕО и 2009/73/ЕО, държавите членки гарантират до 31 декември 2014 г., че информацията за фактурирането е надеждна, точна и се основава на реалното потребление, в съответствие с приложение VII, точка 1.1, по отношение на консумацията на електроенергия и природен газ, когато това е технически възможно и икономически оправдано.“

8) Въмъква се следният член:

„Член 10а

Информация за фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. Когато са инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители, държавите членки гарантират, че информацията за фактурирането и потреблението е надеждна, точна и се основава на реалното потребление или на показанията на топлинния разпределител, в съответствие с приложение VIIa, точки 1 и 2 за всички крайни ползватели, а именно за физически или юридически лица, които купуват топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди за собствено крайно потребление, или физически или юридически лица, които се помещават в отделна сграда или в обособена част в многофамилните или многофункционалните сгради, които се снабдяват с топлинна енергия, енергия за охлаждане или топла вода за битови нужди от централен източник, които нямат пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия.

Това задължение може, когато дадена държава членка предвижда това, и с изключение на случаите, когато се измерва разпределението на потреблението въз основа на топлинни разпределители съгласно член 9б, да бъде изпълнено чрез система за редовно самоотчитане от крайния клиент или крайния ползвател, при която той предава показанията от своя измервателен уред. Единствено когато крайният клиент или крайният ползвател не е предал показанията от измервателния си уред за даден период на фактуриране, фактурирането се основава на оценка на потреблението или на фиксирана стойност.

2. **Държавите членки:**

а) изискват — в случай, че има налична информация за фактурирането на енергията и за предходното потребление или показания на топлинния разпределител на крайните ползватели — тази информация да се предоставя, по искане на крайния ползвател, на посочен от крайния ползвател доставчик на енергийни услуги;

б) гарантират, че на крайните клиенти се предлага опция за електронна информация за фактурирането и електронни фактури;

в) гарантират, че на всички крайни ползватели се предоставя ясна и разбираема информация за фактурирането, в съответствие с приложение VIIa, точка 3; и

г) насърчават киберсигурността и гарантират правото на неприкосновеност на личния живот и защитата на данните на крайните ползватели в съответствие с приложимото право на Съюза.

Държавите членки могат да предвидят, че по искане на крайния клиент, предоставянето на информация за фактурирането не се счита за искане за плащане. В такива случаи държавите членки гарантират предлагането на гъвкави схеми за действително плащане.

3. Държавите членки решават кой трябва да отговаря за предоставянето на информацията по параграфи 1 и 2 за крайните ползватели, които нямат пряк или индивидуален договор с доставчик на енергия.“

9) Член 11 се заменя със следното:

„Член 11

Разходи за достъп до информация за отчитането и фактурирането на електроенергия и природен газ

Държавите членки трябва да гарантират, че крайните клиенти получават безплатно всички свои сметки за потребление на енергия и информация за фактурирането, както и че разполагат с безплатен достъп по подходящ начин до данните за своето потребление.“

10) Добавя се следният член:

„Член 11а

Разходи за достъп до информация за отчитането, фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. Държавите членки гарантират, че крайните ползватели получават безплатно всички свои сметки за потребление на енергия и информация за фактурирането, както и че разполагат с безплатен достъп по подходящ начин до данните за своето потребление.

2. Независимо от посоченото в параграф 1 от настоящия член, разпределението на разходите за информация за фактурирането по отношение на индивидуалното потребление на енергия за отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди в многофамилни и многофункционални сгради съгласно член 9б се извършва без да се калкулира печалба. Разходите, произтичащи от възлагането на тази задача на трета страна, обикновено доставчик на услуги или местен доставчик на енергия, които покриват измерването, дяловото разпределяне и отчитането на реалното индивидуално потребление в такива сгради, могат да бъдат прехвърлени на крайните ползватели, доколкото тези разходи са разумни.

3. За да се гарантира, че разходите за посочените в параграф 2 услуги по отчитане на разпределението са разумни, държавите членки могат да стимулират конкуренцията в този сектор на услугите, като предприемат необходимите мерки, например като препоръчват или по друг начин насърчават използването на тръжни процедури и/или използването на оперативно съвместими устройства и системи, улесняващи смяната на доставчиците на услуги.“

11) В член 15 се вмъква следният параграф:

„2а. До 31 декември 2020 г. Комисията, след като се консултира със съответните заинтересовани страни, изготвя обща методология, за да насърчава операторите на мрежи да намаляват загубите, да прилагат икономически и енергийно ефективна инвестиционна програма в инфраструктурата и да отчитат правилно енергийната ефективност и гъвкавостта на мрежата.“

12) В член 20 се вмъкват следните параграфи:

„3а. С цел да се привлече частно финансиране за мерки за енергийна ефективност и енергийно обновяване, в съответствие с Директива 2010/31/ЕС, Комисията води диалог с публични и частни финансови институции, за да набележи възможните действия, които може да предприеме.

3б. Действията, посочени в параграф 3а, включват следното:

- а) привличане на капиталови инвестиции в енергийна ефективност чрез отчитане на по-широките въздействия на икономите на енергия за управлението на финансовия риск;
- б) осигуряване на по-добри енергийни и финансови данни за резултатите от:
 - i) допълнителното проучване на начините, по които инвестициите в енергийна ефективност подобряват базовата стойност на активите;
 - ii) спомагателните проучвания за оценка на паричното изражение на неенергийните ползи от инвестициите за енергийна ефективност.

3в. С цел да се привлече частно финансиране за мерки за енергийна ефективност и енергийно обновяване, държавите членки при прилагането на настоящата директива:

- а) обмислят начините за по-добро използване на енергийните обследвания съгласно член 8 като фактор при вземането на решения;
- б) използват оптимално възможностите и инструментите, предлагани от инициативата „Интелигентно финансиране за интелигентни сгради“.

3г. До 1 януари 2020 г. Комисията дава на държавите членки насоки относно начините за осигуряване на частни инвестиции.“

13) В член 22, параграф 2 се заменя със следния текст:

„2. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 23, за да изменя настоящата директива с цел адаптиране към техническия прогрес на стойностите, методите на изчисление, приетия коефициент за първична енергия и изискванията в приложения I—V, VII—X и XII.“;

14) Член 23 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Правомощието да приема делегирани актове, посочено в член 22, се предоставя на Комисията за срок от пет години, считано от 24 декември 2018 г. Комисията изготвя доклад относно делегирането на правомощия не по-късно от девет месеца преди изтичането на петгодишния срок. Делегирането на правомощия се продължава мълчаливо за срокове с еднаква продължителност, освен ако Европейският парламент или Съветът не възразят срещу подобно продължаване не по-късно от три месеца преди изтичането на всеки срок.“;

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Преди приемането на делегиран акт Комисията се консултира с експерти, определени от всяка държава членка в съответствие с принципите, залегнали в Междунституционалното споразумение от 13 април 2016 г. за по-добро законотворчество (*).

(*) ОВ L 123, 12.5.2016 г., стр. 1.“

15) Член 24 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„4а. В контекста на доклада за състоянието на Енергийния съюз Комисията представя доклад относно функционирането на пазара на въглеродни емисии в съответствие с член 35, параграф 1 и член 35, параграф 2, буква в) от Регламент (ЕС) 2018/1999, като взема под внимание последствията от изпълнението на настоящата директива.“;

б) добавят се следните параграфи:

„12. В срок до 31 декември 2019 г. Комисията извършва оценка на ефективността на прилагането на определението за малки и средни предприятия за целите на член 8, параграф 4, и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Във възможно най-кратък срок след представянето на този доклад Комисията приема, ако е целесъобразно, законодателни предложения.

13. До 1 януари 2021 г. Комисията извършва оценка на потенциала за енергийна ефективност при преобразуването, трансформирането, преноса, транспорта и съхранението на енергия и представя доклад на Европейския парламент и Съвета. При необходимост посоченият доклад се придружава от законодателни предложения.

14. Освен ако междувременно не са предложени промени в разпоредбите за пазара на дребно в Директива 2009/73/ЕО относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ, до 31 декември 2021 г. Комисията извършва оценка и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета относно разпоредбите, свързани с измерването и фактурирането на природен газ и информацията за потребителите, за да могат да се съгласуват, когато е целесъобразно, със съответните разпоредби за електроенергията в Директива 2009/72/ЕО, с което се цели да се засили защитата на потребителите и да се даде възможност на крайните клиенти по-често да получават ясна и актуална информация за своето потребление на природен газ и да регулират своето потребление на енергия. Във възможно най-кратък срок след представянето на този доклад Комисията приема, ако е целесъобразно, законодателни предложения.

15. До 28 февруари 2024 г. и на всеки пет години след това Комисията прави оценка на настоящата директива и представя доклад на Европейския парламент и на Съвета.

Тази оценка включва:

а) проверка дали да се адаптират след 2030 г. изискванията и алтернативният подход, посочени в член 5;

б) оценка на общата ефективност на настоящата директива и на необходимостта от допълнително коригиране на политиката на Съюза в областта на енергийната ефективност в съответствие с целите на Парижкото споразумение от 2015 г. относно изменението на климата след 21-вата конференция на страните по Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (*) и в светлината на развитието в областта на икономиката и иновациите.

Ако е целесъобразно, този доклад се придружава от предложения за допълнителни мерки.

(*) ОВ L 282, 19.10.2016 г., стр. 4.“

16) Приложенията се изменят в съответствие с приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 25 юни 2020 г.

Държавите членки обаче привеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1, точки 5—10 и с точки 3 и 4 от приложението до 25 октомври 2020 г.

Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.

Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се прави при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваването се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на третия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 11 декември 2018 година.

За Европейския парламент

Председател

A. TAJANI

За Съвета

Председател

J. BOGNER-STRAUSS

ПРИЛОЖЕНИЕ

Приложенията към Директива 2012/27/ЕС се изменят, както следва:

1) В Приложение IV бележка под линия 3 се заменя със следното:

„⁽³⁾ Тази стойност може да се използва в случаите, при които икономии на енергия се изчисляват като първична енергия посредством подход „отдолу нагоре“, основан на крайното енергийно потребление. За икономии, изразени в kWh електроенергия, държавите членки използват коефициент, определен по прозрачен метод въз основа на националните обстоятелства, засягащи първичното енергийно потребление, с което се цели осигуряване на точно изчисляване на действителните икономии. Тези обстоятелства са обосновани, проверими и се основават на обективни и недискриминационни критерии. За икономии, изразени в kWh електроенергия, държавите членки могат да използват приетия коефициент 2,1 или по собствена преценка да определят друг коефициент, при условие че направят съответната обосновка. В такъв случай държавите членки отчитат своите енергийни миксове, включени в интегрираните им национални планове в областта на енергетиката и климата, които трябва да бъдат нотифицирани на Комисията в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999. До 25 декември 2022 г. и на всеки четири години след това Комисията преразглежда приетия коефициент въз основа на наблюдаваните данни. Това преразглеждане се прави като се отчитат неговите последици върху други правни актове на Съюза, например Директива 2009/125/ЕО и Регламент (ЕС) 2017/1369 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2017 г. за определяне на нормативна рамка за енергийно етикетиране и за отмяна на Директива 2010/30/ЕС (ОВ L 198, 28.7.2017 г., стр. 1).“;

2) Приложение V се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ V

Общи методи и принципи за изчисление на въздействието на схемите за задължения за енергийна ефективност или на други мерки на политиката съгласно членове 7, 7а и 7б и член 20, параграф 6

1. Методи за изчисление на икономии на енергия, които не се дължат на данъчни мерки, за целите по членове 7, 7а и 7б и член 20, параграф 6.

Задължените, участващите или изпълняващите страни или изпълнителните публични органи могат да използват следните методи за изчисление на икономии на енергия:

- а) предполагаеми икономии на енергия в съответствие с резултатите от независим мониторинг на предходни енергийни подобрения в сходни инсталации. Този вид подход се нарича „*ex-ante*“;
- б) измерени икономии на енергия, при които икономии от прилагането на дадена мярка или на пакет от мерки се определя чрез регистриране на действителното намаление на потреблението на енергия, като се вземат предвид такива фактори като допълнителност, обитаване, обем на продукцията и метеорологични условия, които могат да влияят върху потреблението. Този вид подход се нарича „*ex-post*“;
- в) претеглени икономии, при които се използват инженерни оценки на икономии. Този подход може да се използва само когато установяването на стабилни измервани данни за конкретна инсталация е трудно или несъразмерно скъпо, например при замяната на компресор или електродвигател с консумация в kWh, различна от тази на съоръжение, за което са измерени независими данни относно икономии на енергия, или когато тези оценки се правят въз основа на установени в национален мащаб методики и референтни стойности от квалифицирани или акредитирани експерти, които са независими от задължените, участващите или изпълняващите страни;
- г) наблюдавани икономии, при които се определя реакцията на потребителите спрямо съвети, информационни кампании, схеми за етикетиране или сертифициране, или използване на интелигентни измервателни уреди. Този подход може да се използва само за икономии на енергия, които произтичат от промени в поведението на потребителите. Той не се използва за икономии на енергия, които произтичат от прилагането на физически мерки.

2. При определяне на икономии на енергия за дадена мярка за енергийна ефективност за целите по членове 7, 7а и 7б и член 20, параграф 6 се прилагат следните принципи:

- а) За икономии се посочва, че са допълнителни спрямо икономии, които при всички случаи биха се реализирали и без дейността на задължените, участващите или изпълняващите страни или на изпълнителните публични органи. За да определят икономии, които могат да бъдат декларираны като допълнителни, държавите членки вземат предвид как би се изменяло потреблението и търсенето на енергия в отсъствие на съответната мярка на политиката, като

отчитат най-малко следните фактори: тенденциите на потреблението на енергия, промените в поведението на потребителите, технологичния напредък и измененията, предизвикани от други мерки на равнището на Съюза и на национално равнище.

- б) Икономите, дължащи се на прилагането на задължителното право на Съюза, се считат за икономии на енергия, които при всички случаи биха се реализирали, и поради това не могат да се декларират като икономии на енергия за целите на член 7, параграф 1. Чрез дерогация от това изискване икономите, свързани със санирането на съществуващи сгради, могат да се декларират като икономии на енергия за целите на член 7, параграф 1, при условие че е осигурено съответствие с критерия за същественост по точка 3, буква з) от настоящото приложение. Икономите, дължащи се на изпълнението на националните минимални изисквания за новите сгради, въведени преди транспонирането на Директива 2010/31/ЕС, могат да се декларират като икономии на енергия за целите на член 7, параграф 1, буква а), при условие че е осигурено съответствие с критерия за същественост по точка 3, буква з) от настоящото приложение и тези икономии са обявени от държавите членки в националните им планове за действие за енергийна ефективност в съответствие с член 24, параграф 2.
 - в) Кредит може да се предоставя само за икономии, надхвърлящи следните равнища:
 - i) стандартите на Съюза за емисиите от нови леки пътнически автомобили и нови леки търговски превозни средства, произтичащи от прилагането на регламенти (ЕО) № 443/2009 (*) и (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета (**);
 - ii) изискванията на Съюза за оттегляне от пазара на някои продукти, свързани с потреблението на енергия, в съответствие с изпълнението на мерки за прилагане съгласно Директива 2009/125/ЕО.
 - г) Разрешени са политики с цел насърчаване на по-високи равнища на енергийна ефективност на продукти, съоръжения, транспортни системи, превозни средства и горива, сгради и строителни елементи, процеси или пазари.
 - д) Мерки, насърчаващи внедряването на технологии за възобновяема енергия от малък мащаб върху или във сгради, могат да бъдат допустими за вземане предвид за постигането на изискваните по член 7, параграф 1 икономии на енергия, при условие че водят до проверими и измерими или оценими икономии на енергия. Изчисляването на икономите трябва да отговаря на изискванията на настоящото приложение.
 - е) Възможно е да се поиска пълен кредит за политики, ускоряващи внедряването на по-ефективни продукти и превозни средства, при условие че се демонстрира, че това внедряване се реализира преди изтичането на средния очакван жизнен цикъл на продукта или превозното средство, или преди продуктът или превозното средство да бъдат заменени според обичайната практика, и че икономите се декларират само за периода до изтичането на средния очакван жизнен цикъл на продукта или превозното средство, които се заменят.
 - ж) При насърчаването на прилагането на мерки за енергийна ефективност държавите членки гарантират, ако е приложимо, поддържане на стандартите за качество на продуктите, услугите и внедряването на мерки за енергийна ефективност, или съответно гарантират въвеждането на такива стандарти в случаите, при които те не съществуват.
 - з) За да се отчетат различията в климата между отделни климатични области, държавите членки могат да изберат да адаптират икономите спрямо стандартна стойност или да определят различни икономии на енергия в съответствие с различните температури в отделните области
 - и) При изчислението на икономите на енергия се отчита жизненият цикъл на мерките и темпът, с който ефектът на икономите намалява с течение на времето. Това изчисление отчита икономите, които ще се постигнат от всяко отделно действие през периода от датата на неговата реализация и 31 декември 2020 г. или 31 декември 2030 г., според случая. Като алтернативна възможност държавите членки могат да възприемат друг метод, за който се счита, че ще даде поне същия общ размер на икономите. Когато използват други методи, държавите членки гарантират, че общият размер на икономите на енергия, изчислен по тези други методи, не надхвърля размера на спестена енергия, който би се получил в резултат от изчисление с отчитане на икономите от всяко отделно действие през периода от датата на неговата реализация до 31 декември 2020 г. или 31 декември 2030 г., според случая. В своите интегрирани национални планове в областта на енергетиката и климата съгласно Регламент (ЕС) 2018/1999 държавите членки описват подробно какъв друг метод е използван и какви разпоредби са въведени, за да се осигури изпълнението на задължителното изискване по отношение на изчисленията.
3. Държавите членки гарантират спазване на следните изисквания във връзка с мерките на политиката, предприемани в съответствие с член 7б и член 20, параграф 6:
- а) мерките на политиката и индивидуалните действия пораждат проверими икономии на енергия при крайното енергийно потребление;

- б) отговорността на всяка изпълняваща страна, участваща страна или изпълнителен публичен орган се определя ясно в зависимост от съответния случай;
 - в) икономии на енергия, които са постигнати или следва да бъдат постигнати, се определят по прозрачен начин;
 - г) изискваният обем икономии на енергия или обемът на икономии, който трябва да бъде постигнат от дадена мярка на политиката, се изразява под формата или на крайно, или на първично енергийно потребление, като се използват коефициентите за преобразуване, посочени в приложение IV;
 - д) изготвя се и се предоставя на обществеността ежегоден доклад относно икономии на енергия, постигнати от изпълняващите страни, участващите страни и изпълнителните публични органи, придружен от данни за годишните тенденции на икономии на енергия;
 - е) резултатите се следят и се вземат подходящи мерки, ако напредъкът е незадоволителен;
 - ж) икономии на енергия от дадено отделно действие не са декларираны от повече от една страна;
 - з) демонстрира се, че действията на съответната участваща страна, изпълняваща страна или изпълнителен публичен орган са причина за постигането на декларираните икономии.
4. При определянето на икономии на енергия, дължащи се на свързани с данъчното облагане мерки на политиката, въведени в съответствие с член 7б, се прилагат следните принципи:
- а) кредит за постигнати икономии на енергия се предоставя само за икономии на енергия, постигнати в резултат на данъчни мерки, надхвърлящи приложимите за горивата минимални равнища на данъчно облагане, изисквани съгласно Директива 2003/96/ЕО (***) или 2006/112/ЕО (****) на Съвета;
 - б) еластичностите на цените, използвани при изчислението на въздействието на (енергийните) данъчни мерки, изразяват реакцията на търсенето на енергия спрямо измененията на цените и се оценяват на базата на неотдавнашни и представителни данни от официални източници;
 - в) икономии на енергия, дължащи се на придружаващи инструменти на данъчната политика, включително фискални стимули или плащания във фонд, се отчитат отделно.
5. Уведомяване за методологията
- Държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) 2018/1999 уведомяват Комисията за предложената от тях подробна методология за функционирането на схемите за задължения за енергийна ефективност и на алтернативните мерки по член 7а, член 7б и член 20, параграф 6. Освен в случаите на данъчни мерки, това уведомление включва подробна информация относно:
- а) равнището на икономии на енергия, изисквани съгласно член 7, параграф 1, първа алинея, буква б) или на икономии, които се очаква да бъдат постигнати през целия период от 1 януари 2021 г. до 31 декември 2030 г.;
 - б) задължения, участващите или изпълняващите страни или изпълнителните публични органи;
 - в) целевите сектори;
 - г) мерките на политиката и индивидуалните действия, включително очаквания общ размер на кумулативни икономии на енергия по всяка мярка;
 - д) продължителността на периода на задълженията по схемата за задължения за енергийна ефективност;
 - е) действията, предвидени в рамките на съответната мярка на политиката;
 - ж) изчислителната методика, включително начина, по който са определени допълнителността и съществеността, както и методиките и референтните стойности, използвани за предполагаемите и претеглените икономии;
 - з) времетраенето на мерките, как са изчислени те и на какво се базират;
 - и) подходът, използван за отчитане на климатичните различия в рамките на съответната държава членка;
 - й) системите за наблюдение и проверка за мерките по член 7а и член 7б и как се осигурява тяхната независимост от задължения, участващите или изпълняващите страни;
 - к) в случая на данъчно облагане:
 - i) целевите сектори и сегмента данъкоплатци;
 - ii) изпълнителния публичен орган;

- iii) икономии, които се очаква да бъдат постигнати;
- iv) срокът на действие на данъчната мярка; и
- v) изчислителната методика, включително какви ценови еластичности са използвани и как са определени.

- (*) Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1).
- (**) Регламент (ЕС) № 510/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2011 г. за определяне на стандарти за емисиите от нови леки търговски превозни средства като част от цялостния подход на Съюза за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства (ОВ L 145, 31.5.2011 г., стр. 1).
- (***) Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно преструктурирането на правната рамка на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията (ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51).
- (****) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).“;

3) В Приложение VII заглавието се заменя със следното:

„Минимални изисквания за фактуриране и информация за фактурирането въз основа на реалното потребление на електроенергия и природен газ“;

4) Вмъква се следното приложение:

„ПРИЛОЖЕНИЕ VIIa

Минимални изисквания за информацията за фактурирането и потреблението на отопление, охлаждане и топла вода за битови нужди

1. Фактуриране въз основа на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител

За да се даде възможност на крайните ползватели да регулират своето потребление на енергия, фактурирането се извършва въз основа на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител поне веднъж годишно.

2. Минимална честота на предоставянето на информация за фактурирането или потреблението

Считано от 25 октомври 2020 г., когато има инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители с дистанционно отчитане, на крайните ползватели се осигурява информация за фактурирането или потреблението въз основа на реалното потребление или на показанията на топлинния разпределител поне веднъж на тримесечие при поискване или в случаите, при които крайните клиенти са предпочели да получават електронни фактури, а в останалите случаи — два пъти годишно.

Считано от 1 януари 2022 г., когато има инсталирани измервателни уреди или топлинни разпределители с дистанционно отчитане, на крайните ползватели се осигурява информация за фактурирането или за потреблението въз основа на реалното потребление или на показанията на топлинния разпределител поне веднъж месечно. Тази информация може да се предоставя и чрез интернет и да се актуализира толкова често, колкото това позволяват измервателните уреди и използваните системи. Отоплението и охлаждането могат да бъдат освободени от това изискване в периодите извън отоплителния/охладителния сезон.

3. Минимална информация, която се съдържа в сметката

Когато сметките се основават на реалното потребление или показанията на топлинния разпределител, държавите членки гарантират, че крайните ползватели имат достъп в ясна и разбираема форма до следната информация, която се съдържа в техните сметки или ги придружава:

- а) текущите действителни цени и реалното потребление на енергия или общите разходи за топлинна енергия и показанията на топлинния разпределител;
- б) информация относно микса на използваните горива и свързаните с това годишни емисии на парникови газове, включително за крайни ползватели, ползващи енергия от районни отоплителни и охладителни системи, и описание на различните данъци, налози и тарифи, които се прилагат. Държавите членки могат да ограничават обхвата на изискването за предоставяне на информация за емисиите на парникови газове, така че то да включва само доставките от районни отоплителни системи с обща номинална входяща топлинна мощност, превишаваща 20 MW;

- в) сравнение на потреблението на енергия на крайните ползватели с потреблението за същия период през предходната година, представено графично и с корекция за климатичните условия при отопление и охлаждане;
- г) информация как да се влезе в контакт с организации на крайни клиенти, енергийни агенции или подобни органи, включително адреси в интернет, от които може да се получи информация за възможните мерки за подобряване на енергийната ефективност, сравнителните профили на крайни потребители и/или обективните технически спецификации на енергопотребяващото оборудване;
- д) информация относно относимите процедури за подаване на жалби, службите на омбудсмана или механизми за алтернативно разрешаване на спорове, които се използват в държавите членки;
- е) сравнения с осреднена нормализирана или референтна стойност на потреблението на краен ползвател от същата категория. При електронните фактури вместо това такива сравнения могат да бъдат достъпни в интернет и това да бъде означено във фактурите.

Сметките, които не се основават на реалното потребление или на показанията на топлинния разпределител, съдържат ясно и разбираемо обяснение за начина на изчисляване на сумата, посочена в тях, и най-малкото информацията, посочена в букви г) и д).

5) В приложение IX, част 1, четвърта алинея буква ж) от се заменя със следното:

„ж) Икономически анализ: описание на въздействието

Икономическите анализи отчитат всяко значимо икономическо въздействие.

При вземането на решения държавите членки могат да оценят и да вземат предвид разходите и икономии на енергия от повишената гъвкавост на енергийните доставки и от оптимизираната работа на електроенергийните мрежи в анализирания сценарий, включително избегнатите разходи и икономии от намалените инвестиции в инфраструктурата.

Ползите и разходите, посочени в първа алинея, включват най-малко следното:

i) Ползи

- Стойност на произведеното за потребителя (топлина и електроенергия)
- Външни ползи, като ползи за околната среда, за намаляване на емисиите на парникови газове и за здравето и безопасността, доколкото е възможно
- Въздействия върху пазара на труда, енергийната сигурност и конкурентоспособността, доколкото е възможно;

ii) Разходи

- Капиталови разходи за централи и оборудване
- Капиталови разходи за свързаните енергийни мрежи
- Променливи и фиксирани оперативни разходи
- Разходи за енергия
- Разходи по отношение на околната среда, здравето и безопасността, доколкото е възможно
- Разходи за пазара на труда, енергийната сигурност и конкурентоспособността, доколкото е възможно.

6) В приложение XII, първа алинея буква а) се заменя със следното:

„а) определят и публикуват свои стандартни правила по отношение на покриването и разпределянето на разходите за технически адаптации, например свързване към мрежата, укрепване на мрежата или изграждане на нови мрежи, по-добра експлоатация на мрежата и правила за недискриминационно прилагане на мрежовите правилници, като тези адаптации са необходими за включване на нови производители, подаващи към свързаната мрежа електроенергия, произведена чрез високоефективно комбинирано производство;“.